

sagen, men det er blot ét eksempel på, hvordan statistik kan se besynderlig ud fra et enkelt år til et andet.

Det er rigtigt, når man ser på voldstallene i statistikken, at der er tale om en statistisk vækst, men når man så går ned under tallene, som det bl.a. er sket i Rigspolitechefens store voldsofferundersøgelse, viser det sig, at grunden til væksten er, at vores tolerance i samfundet heldigvis har forandret sig. Vi vil ikke acceptere voldskriminalitet, og derfor anmelder vi den i stigende omfang.

De anmeldelser, der er steget i omfang, er altså om trusler om vold, og det er også om trusler og måske overgreb rettet mod personer i offentlig tjeneste. Det er overtrædelse af § 119 i straffeloven. Men det, der optager Tinget her, er den grove vold, § 245 og § 246 i straffeloven, og her må man heldigvis konstatere, at den har ligget nogenlunde stabilt i 1990'erne, og det ser måske ud til, at vi forhåbentlig også her kan fremme et fald ved en større indsats.

Så skal jeg vende mig til det forslag til vedtagelse, som er fremsat med bl.a. hr. Bendt Bendtsen som forslagsstiller for den gruppe af partier, der står bag forslaget til vedtagelse. Når det drejer sig om den brutale, rå og farlige vold, har Folketinget så sent som i 1997 på baggrund af et forslag fra mig vedtaget skærper, sådan at der i gennemsnit vil blive givet ét års ekstra ubetinget frihedsstraf for overtrædelser af § 245 og § 246, hvor man ellers ville have givet et års fængsel og derover.

Det vil sige, at dér, hvor man tidligere ville have fået halvandet års fængsel, vil man i fremtiden kunne forvente at få op mod to et halvt års fængsel, og så fremdeles. Det har været en bevidst strategi fra regeringens side at sætte ind med skærper. Det, der betyder noget i befolkningens retsopfattelse, er, at vi ikke vil acceptere den rå og brutale vold, og her må vi sende nogle utvetydige signaler om, at den vil vi til livs, og også det signal, at vi går ind for en skærpelse af straffen.

Derfor forstår jeg simpelt hen ikke baggrunden for, at denne gruppe af partier nu møder frem med et forslag til vedtagelse, der indeholder nøjagtig det, vi vedtog i Folketinget for ganske kort tid siden. Det er jo en åben dør, man løber ind. Her er vedtagelsen allerede gennemført, og anvendelsen af de nye bestemmelser er nu ved at udfolde sig ved domstolene, så giv dog tid til, at man også ser resultatet af det,

vi laver, inden Folketinget farer over stok og sten igen med ny lovgivning.

Så skal jeg sige noget om forslaget til vedtagelse fra Enhedslisten og SF. Det er et forslag, som retter sig mod ofrene for kriminalitet, et område, som har optaget regeringen ganske meget, og jeg er også glad for de tilkendegivelser, der er kommet fra flere ordførere. Man har været glad for de initiativer, som man også har lagt stemmer til ved vedtagelsen af det store offerprogram i Folketinget i forbindelse med voldshandlingsplanen i 1997.

Jeg kan godt tilslutte mig, at vi laver en redegørelse for voldsorfes retsstilling og også for fremtidige forbedringer for volds ofre, og jeg kan tage sådan et forslag til efterretning. Selv om det ikke bliver vedtaget her i dag, kan vi jo af egen drift fra regeringens side tage initiativ til en sådan redegørelse. Jeg synes, det kunne være på sin plads, da der i vores samfund er en stor optagethed af ofre, og det er der også fra regeringens og Folketingets side. Så uanset om det her fører til en vedtagelse, synes jeg, det er en god idé, at regeringen afleverer en sådan redegørelse til Folketinget i folketingsåret 1999-2000.

Forslaget til vedtagelse fra hr. Sjursen konstaterer først og fremmest tilfredshed med det store initiativ, der nu er taget på kriminalforsorgens område. Jeg er glad for, at det er lykkedes i finansloven at få en stor og bred enighed om de forbedringer inden for kriminalforsorgen, som vi nu får mulighed for over de næste fem år. Derigennem kan vi forhåbentlig også reducere tilbagefaldet til fornyet kriminalitet hos dem, der har endt deres afsoning i et fængsel.

Når det så drejer sig om opgaven til Straffelovrådet, vil jeg bare henvise til, at Straffelovrådet så sent som i 1987 har lavet den blå betænkning om strafferammer og prøveløsladelse, og her var man inde at analysere strafferammerne i forhold til hinanden. Dengang tog den daværende justitsminister alene voldsparagrafferne herfra og fik dem ind i straffeloven, så det er altså paragraffer, der stammer tilbage fra en konservativ justitsministers tid.

Jeg vil ikke afvise, at der kan være et behov for at lave en sådan gennemgang fra Straffelovrådets side. Det er et stort arbejde, og Straffelovrådet har andre opgaver i øjeblikket, når det drejer sig om de tidsbegrænsede foranstaltninger. Det vil jeg ikke stoppe dem i, for det er også en opgave, som Folketinget har interesse-